

[Helga Pedersen.]

skal lovreguleres ved denne lov. Men jeg ønsker klarhed skabt i udvalget, fordi det er af betydning for vurderingen af ydelse- nernes værdi for modtagerne, at man ved nogenlunde, i hvilket omfang værdien, den pengemæssige værdi, skal beskæres ved en skattepligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Haustrup Clemmensen: Et af de glæde- ligste og mest opmuntrende træk i de senere års danske samfundsudvikling er utvivlsomt den stadig voksende interesse for kulturlivet og den omstændighed, at stadig større befolkningsgrupper indlever sig i kulturlivets mange udtryksformer, herunder ikke mindst i kunsten. Trods den megen tale om, at vi lever i en teknisk tids- alder, føler jeg mig ganske overbevist om, at langt flere borgere i dag er personligt engageret, er aktivt med i kulturproblemer- nes debat og i kulturlivet i det hele taget.

Vi har vel alle en pligt til at søge at skaffe de bedst mulige rammer, de bedst mulige vilkår for denne kulturformidling, som der er så stort et behov for. Men det er mig magtpåliggende at understrege, at disse bestræbelser alene gør det ikke. Det må ikke glemmes, at forudsætningen for, at kulturlivet, det kunstneriske liv, kan berige det enkelte menneskes tilværelse, er at der er skabende kunstnere, og at disse får mulighed for virkelig at frugtbar gøre evner og talent.

I det konservative kulturprogram fra 1961 har vi følt det naturligt meget stærkt at understrege netop denne side af dansk kulturpolitik. Derfor må det vel også være naturligt, at vi, når statens kunsthånd nu udvides til også at omfatte litterær kunst og tonekunst, overvejer, hvilke andre mulig- heder der er for, at andre sider af skabende kunst også kan møde den bevågenhed, der her er tale om. Der er nemlig utvivlsomt stadig mange uløste problemer — jeg kan nævne skuespil kunsten, teaterakademiet, filmsinstruktører, oversættere og mange andre, der er med til at skabe kunst og med til at give basis for den kulturformid- ling, der er behov for.

Jeg tror, at vi fra alle sider i denne sal

må erkende, at ikke alt er, som det burde være. Jeg ved da vel, at man kan fremhæve — og også fra adskillig side faktisk frem- hæver — at den kunst, der virkelig vil noget og har noget på hjerte, ikke lader sig standse af økonomiske problemer og økono- misk modgang. Det danske samfund kan imidlertid ikke være bekendt, at store grupper af dets dygtige og talentfulde kunstnere ikke har den nødvendige mulig- hed for at skaffe sig den arbejdsro, den koncentration om opgaverne, som er nød- vendig for at opnå de bedste resultater. Det er efter min mening kun ganske natur- ligt, at kunstnere ikke finder det rimeligt, hvis de økonomisk skal være stedbørn i velstandssamfundets Danmark.

Det er en kendsgerning, at mange, navnlig yngre, kunstnere må arbejde en væsentlig del af deres tid med ikke-kunstneriske opgaver, og det er — måske ikke mindst i de yngre og skabende år — utvivlsomt et tab, ikke blot for den enkelte kunstner, men for det hele samfund.

Vi finder det derfor helt naturligt, at man på disse områder er opmærksom på de muligheder, der kan bydes de unge netop for at skaffe dem arbejdsro, men også i høj grad for at skaffe dem den inspiration, som rejsestipendier kan mulig- gøre i væsentligt omfang.

Vi har med glæde bemærket, at spørgs- målet om hædersgaver — vel i de fleste tilfælde til kunstnere, der har vundet sig en stor og anerkendt position — at disse finanslovbevillinger tænkes udvidet såvel i antal som i beløb for den enkelte. Ingen kan vel være i tvivl om, at der også frem- over i allerhøjeste grad er behov for kunst- nerisk udsmykning af offentlige bygnings- værker. Den nydannelse, der nu bliver mulighed for, indkøb af kunstværker med henblik på vandrestillinger ude omkring til kaserner, til hospitaler og til skoler, er overordentlig god og hensigtsmæssig.

I lighed med tidligere ordførere synes også jeg, at der er et behov netop for støtte og bistand til kunstnernes efterladte, selv om jeg naturligvis er ganske enig i, at vi også på dette område må se på, hvilke andre muligheder lovgivningen i det hele taget omfatter.

Vi kan derfor fra det konservative folke- partis side erklære os enig i formålet med